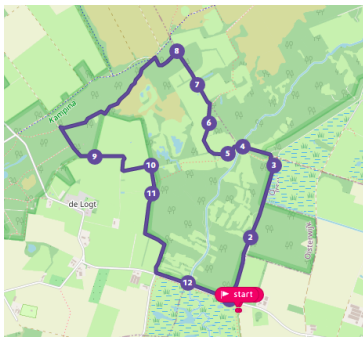

Wandelroute Logtsevelden aan de rand van de Kampina.

Zaterdag 11 juni 2022 ging de vogelwerkgroep van Ken en Geniet op excursie naar de Logtsevelden. Enkele vertrokken om 07.00 uur vanaf de parkeerplaats bij sporthal de Salamander in Dongen en anderen waren met hun camper al op de parkeerplaats in het gebied aanwezig zodat we met een kleine groep van 10 vogelaars (Kees en Harrie, Ad en Lenie, Thieu en Corrie, Lidwine en man, Roland en ik, de wandeling om 07.45 uur begonnen. Omdat er al veel blad aan de bomen zat was het waarnemen vooral datgeen wat we hoorden en soms zagen. Tegenover het startpunt keken we uit op het dal van de Beerze waar we wilde eend, grauwe ganzen zagen terwijl een koppel nijlganzen overvloedig.

De Logtsevelden

De tocht vervolgend namen we waar winterkoning, heggenmus, grasmussen, zanglijster, tjiftjaf en hoorden we plots een vreemd geluid waarop Thieu zei dat is nu het geluid van een vrouwelijke koekoek, welke even later beantwoord werd door de mannelijke koekoek.

Ook zagen we de kleine ijsvogelvlinder op diverse plaatsen en ook de gehakelde aurelia en Icaris blauwtjes.

Tussen de waterrijke bossen liggen open stukken. Dit waren vroeger beemden, grashooilanden, die in de natte seizoenen meestal onder water stonden. Vroeger werd dit gebied kort begraasd en gehoid. Het is nu een ideale schuilplaats voor diverse soorten dieren, zoals bijvoorbeeld reeën. De begroeiing die je hier ziet zijn veelal elzen, populieren en wilgen. Aan de andere kant was in het riet regelmatig de kleine karekiet te horen en zagen we de dodaarsjes regelmatig onderduiken en ontdekten we nog een nestje van een meerkoet waarvan enkele al uitgekomen waren en in het water dartelden, maar op het nest lag nog een

niet uitgekomen ei. Ook meenden we hier het geluid van een jonge bosuil te horen

Aan de rechterkant lag Banisveld. Vóór 1990 was dit landbouwgebied met veel maïs. En de oude, inmiddels afgedekte vuilnisbelt herken je nog door de hoge bult in het veld. We staken hier de beek de Beerze over. Vanaf dit punt is de Beerze nooit vergraven, omdat Pieter van Tienhoven, voormalig eigenaar en medeoprichter van Natuurmonumenten, het goed vond om op zijn land de Beerze te laten meanderen.

Natuurmonumenten heeft enkele jaren geleden de cultuurhistorische bolakkers in hun oude glorie hersteld. De naam zegt het eigenlijk al, een bolakker is een vanuit het midden glooiende akker. Die bolling ontstaat door een bepaalde wijze van ploegen, waardoor de afwatering geoptimaliseerd wordt. Door bij het ploegen de grond steeds perceel inwaarts te keren, bereikte men deze hoogteverschillen. Even een opsomming van wat we intussen weer waargenomen hadden, blauwe reiger, kleine karekiet, fitis, merel, pimpel-en koolmees. We waren intussen aangekomen in het gebied Balsvoort bij de verdwenen boerderij. Hier vond je ooit het gehucht Balsvoort, dat in de 19e eeuw uit slechts 4 of 5 boerderijen bestond. Natuurmonumenten heeft de contouren van één van de boerderijen weer in beeld gebracht. De muurtjes zijn meteen mooie schuilplekken voor insecten en kleine zoogdieren. Je herkent het erf ook aan de rechte lijn van de bomen. De oude pruimenboom, (dode) kersenboom en de notenboom herinneren aan vergane tijden. Het gebied Balsvoort behoorde rond 1200 tot het Hertogdom Brabant, daarbinnen weer tot de Meierij en daarin weer tot het Kwartier van Oisterwijk. Sinds 1815 valt het onder provincie Noord-Brabant en gemeente Boxtel.

In dit zeer gevarieerd gedeelte zagen we boomklevers, zwartkop, roodborst en hoorden we het geluid van de wiewaal. Intussen waren we aangekomen aan de rand van het bos met uitzicht op de grote heide waar we boompieper hoorden en een mooi gezicht hadden op de boomleeuwerik. De tocht verder volgend hadden we grote bonte specht, gekraagde roodstaart, zwarte mees, gaai en een overvliegende buizerd en even later in het bos een overvliegende havik. Intussen vonden we het tijd worden om een pauze in te lassen en van ons zelf meegebrachte bakske te genieten. Na onze koffie genuttigd te hebben vervolgden we onze tocht en kwamen we bij het Winkelsven uit. Het Winkelsven is 15 jaar geleden helemaal opgeknapt en vergroot. Vóór de restauratie zag je het ven, dat tussen de dijk en Balsvoort ligt niet meer, omdat het bijna helemaal was dichtgegroeid met berk, wilg en veenmos! En het beetje water dat nog over was, bleek sterk verzuurd. Natuurmonumenten en Waterschap De Dommel hebben het slib weggehaald en het ven vergroot. Nu kun je heerlijk genieten van alle vogels: water- en rietvogels, weide- en roofvogels. Vandaag was het heel rustig op het ven en hebben we wel genoten van de aanwezige bank en het fraaie uitzicht.

We liepen langs een prachtig moerasbos, waar allerlei dieren een schuilplek vinden. Dit extra beschermde stukje natte natuur is ontstaan als uitvloeisel van de beek de Beerze. Zelfs de boswachters komen bijna nooit in dit fraaie stukje natuur, omdat het veel te nat is en de bomen dicht op elkaar groeien. De enige soorten die we hier waarnamen waren zwartkop en putters.

Intussen lopen we weer over de Logtsebaan met aan de overkant het Dal van de Beerze.

We hadden hier bij het bruggetje een mooi gezicht op een aantal weidebeekjuffers, verder wandelend waren we bijna bij het beginpunt van onze tocht en namen we nog waar; scholekster, blauwe reiger, tureluur, krakeend, blauwborst, wulp, bosrietzanger en een overvliegende houtduif. Onze vogeltocht zat er weer op en met 40 vogelsoorten was het mede door het uitstekende weer een mooie tocht.

Leo Reijnierse, coördinator VWG Ken en Geniet